

Komentář k evangelium: Ježíš Kristus přítomný v Církvi a v našich obtížích

Komentář k evangelium na neděli 12. týdne v mezidobí (cyklus B). "Proč se bojíte, copak ještě nemáte víru?" V životě Církve i v našem životě budou vždy bouře, tedy těžkosti. Zůstaňme klidní a vězme, že Pán je stále s námi, vidí nás a pomáhá nám.

22.06.2024

Evangelium (Mk 4, 35-41)

Téhož dne večer vybídl Ježíš své učedníky: »Přeplavme se na druhý břeh!« Rozpustili tedy zástup a vzali *Ježíše* s sebou, tak jak byl na lodi. Také jiné lodi jely s ním. Tu se strhla velká větrná bouře. Vlny dorážely na loď, a ta se už plnila vodou. On však ležel na zádi lodi na polštáři a spal. Vzbudili ho a řekli mu: »Mistře, je ti to jedno, že hyneme?« Probudil se, pohrozil větru a poručil moři: »Mlč! Buď zticha!« A vítr ustal a zavládlo úplné ticho. Jim pak řekl: »Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?« Padla na ně bázeň, veliká bázeň, a říkali si mezi sebou: »Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře?«

Komentář

Tři synoptická evangelia vyprávějí o dvou bouřích, které se prudce zvedly na obvykle klidných vodách Genezaretského jezera. Ta z dnešního evangelia byla první.

Mnozí autoři, zejména církevní otcové, zdůrazňují její symbolický charakter. V této loďce zmítané vlnami viděli loďku Petra, Církve svaté, ale také každého křesťana v jeho úsilí být věrný naší křesťanské víře.

Při pohledu na nejnovější události můžeme dnes myslet především na Církev, naši Matku. V této souvislosti si připomeňme, co řekl papež František v jednom ze svých dokumentů, když hovořil o Církvi k mladým lidem: "Ve skutečnosti v nejtragičtějších chvílích cítí volání, aby se vrátila k podstatě své první lásky" (Exhortace Christus vivit, 25. března 2019, č. 34).

Tato výzva nás nepochybně naplňuje entusiasmem. V současné době se proto každý z nás musí snažit na tuto výzvu co nejlépe odpovědět, a to tím spíše, že někteří by si mohli myslet, že nás Bůh opustil nebo že si

nevšímá toho, co se děje v našem světě, v Církvi, a dokonce i v našich vlastních životech. Ať už je však náš osobní dojem jakýkoli, budme si jisti, že taková myšlenka není ničím jiným než nepodloženým pokušením.

Stačí si připomenout krásný text od proroka Izaiáše, jehož čtení nás vždy potěší a dodá nám sílu: "Sijón řekl: 'Hospodin mě opustil, můj Pán na mě zapomněl. Copak může žena zapomenout na své nemluvně a není jí líto plodu svého lůna? I kdyby ona zapomněla, já přece na tebe nezapomenu'" (Iz 49,14-15). Z Boží strany jde o skutečný závazek, který náš Pán krátce před svým nanebevstoupením potvrdil novým slavnostním příslibem: "A vězte, že já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa" (Mt 28, 20). Týká se to skutečně všech dní, včetně těch, které jsme zvyklí nazývat "špatnými". V této oblasti si každý může vzpomenout na své osobní

"bouře", které - ač byly bezpochyby málo významné -, nebyly jistě méně nepříjemnými.

Právě v těchto bouřích Pán zkouší naši víru a také vytrvalost naší modlitby plné důvěry k Panně Marii, Matce Církve: když všechno jde dobře, a ještě více, když se dozvíme nějakou zprávu, která nás znepokojí nebo zarmoutí.

Alphonse Vidal / Photo: Ryan Pernofski - Unsplash

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-jezis-kristus-
pritomny-v-cirkvi-a-v-nasich-obtizich/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-jezis-kristus-pritomny-v-cirkvi-a-v-nasich-obtizich/)
(15.08.2025)